

Krzysztof Korotkich

Pracownik Katedry Badań Filologicznych „Wschód - Zachód” w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu w Białymstoku. Autor książek: *Wyobrażenia apokaliptyczna Juliusza Słowackiego. Obrazy - wizje - symbole* (Białystok 2011), *Ścieżki wyobraźni. O wrażliwości i estetyce w literaturze XIX wieku* (Kraków 2017). Autor rozpraw o literaturze romantycznej i współczesnej, wydawca dramatów Włodzimierza Szurca: *Trauma. Dramaty i opowiadania* Anny Markowej: *Śmierć*, redaktor książek o pograniczach literatury, kultury i religii, m.in.: *Apokalipsa. Symbolika - tradycja - egzegeza* (Białystok t. I-II: 2006, 2007), *Chrześcijańskie dziedzictwo duchowe narodów słowiańskich* (Białystok 2016).

foto: Paweł Bałajko

Krzysztof Korotkich

Józefa Dziekońskiego nie interesuje ściśle biograficzny aspekt postaci Sędziwoja. Pisze w istocie romantyczną powieść filozoficzną o najgłębszych i uniwersalnych problemach duchowości, dla których historia polskiego alchemika jest jedynie wehikułem czy też fabularnym szkieletem. Kompetencje Krzysztofa Korotkicha jako badacza romantyzmu uzasadniają jego zainteresowanie powieścią Dziekońskiego i gwarantują pozytywne rezultaty jego trudu badawczego. Autor książki analizuje też mniej znane opowiadania pisarza (*Duch jaskini*, *Siła woli*, *Pająk* i *Trupia głowa na biesiadzie*) oraz jego tłumaczenie *Chrystusa w obliczu wieku, czyli nowe świadectwa nauk na obronę chrześcijaństwa* (1842) francuskiego historyka i myśliciela Roselly de Lorguesa. To tłumaczenie rzuca interesujące światło na ujęcie problematyki religijnej i etycznej w *Sędziwoju*, co autor książki po raz pierwszy przekonywująco wydobywa.

Z recenzji dr hab. Ewy Nawrockiej, prof. em. UG

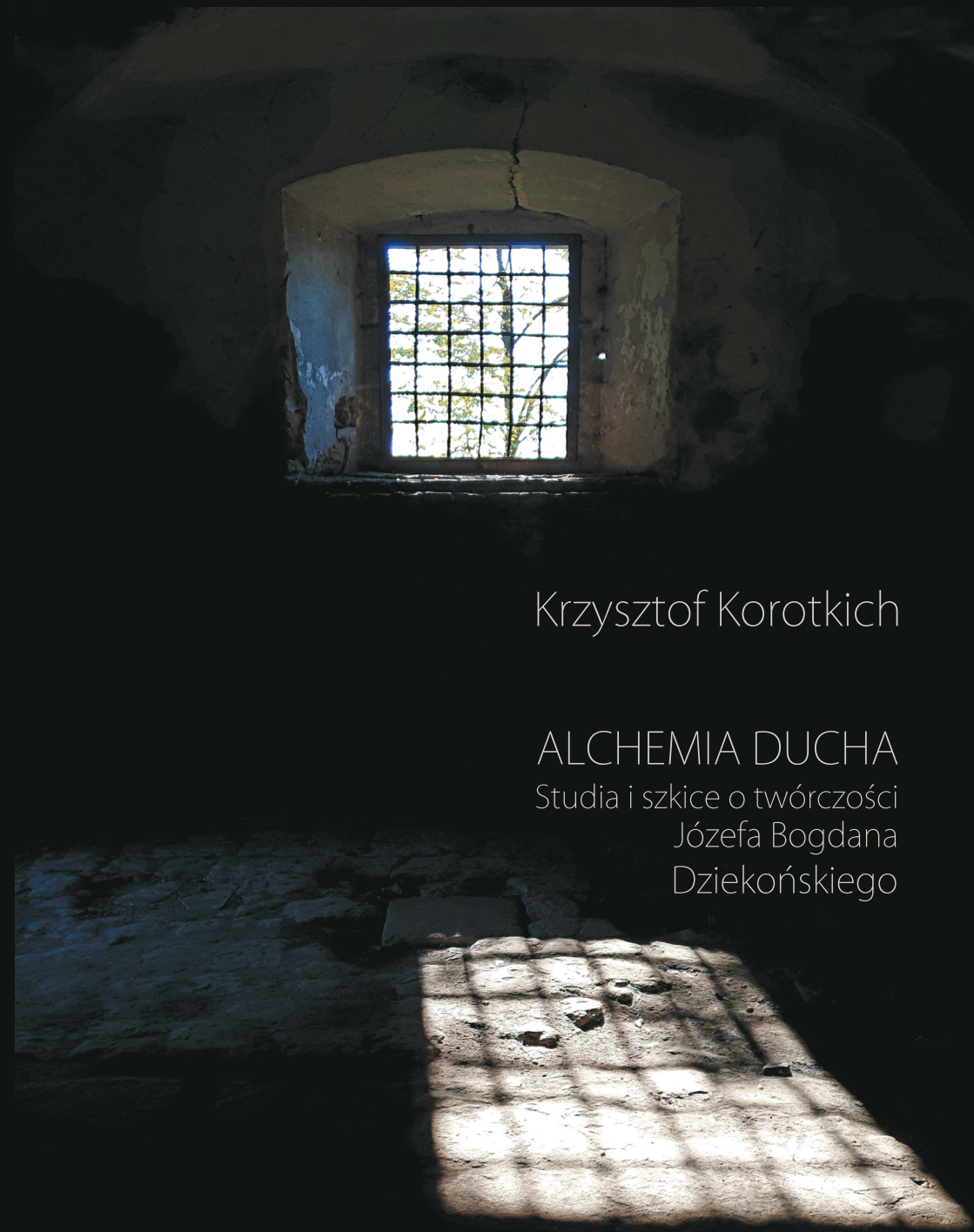
Rozważania Korotkicha rozwijają sieć powiązań, na którą składają się nie tylko serie analogii obrazowych czy sytuacyjnych, ale nade wszystko wykład ciągłości pewnych wątków, jakie rozgrywane są w zespole romantycznych symboli i mniej lub bardziej trwałych obrazów czy tekstów kultury, motywów, figur, toposów cywilizacji europejskiej, od antyku i Biblii poczynając, a kończąc na hipotetycznych antycypacjach literatury dwudziestowiecznej. *Alchemia ducha* stanowi znaczącą rozprawę, należy ją bowiem uznać za wykładnię symbolicznych tropów metafizycznych w dziele Dziekońskiego, składających się na całość, w obrębie której działają „alchemiczne” procesy sensotwórcze, generujące ostatecznie przekazy ideowe. Daje się z nich odczytać, tak jak czyni to autor książki, charakterystyczne dla epoki myśli, skojarzenia, powiązania ideowe wykraczające poza obszar zagadnień artystyczno-literackich. Odnoszą się one przede wszystkim do romantycznej wizji „nowego człowieka”, do duchowego formatu, jaki miałby on reprezentować.

Z recenzji dr hab. Włodzimierza Próchnickiego, prof. UJ

Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku
ISBN 978-83-7431-562-3

ALCHEMIA DUCHA

Krzysztof Korotkich

ALCHEMIA DUCHA

Studia i szkice o twórczości

Józefa Bogdana

Dziekońskiego